خبرها

انتقاد از مخالفان هاشمی و ناطق

ایلنا: «محمدحسین عبدالخالقی» دبیر اجرایی جامعه انجمن های اصناف و بازار گفت: «ما مخالفین هاشمی ها و ناطق نوری ها را مخالفین روحانیت دانسته و حمایت از آنها را یک وظیفه شرعی و عدم رعایت آن را یک گناه نابخشودنی می دانیم.» وی خاطرنشان کرد: «ما به فعالیت شورای هماهنگی معتقدیم اما اجازه نخواهیم داد به جای این شورا، مسجد ضرار پایه گذاری شود. نام اصولگرایی بازیچه نیست که هر کس بگوید من اصولگرا هستم. اصولگرا نمی تواند مخالف روحانیت بوده و تمامیت خواه باشد. نمی دانم چرا آقایان فکر می کنند که به کمک خودشان رای آورده اند. اگر حمایت های شورای هماهنگی و برنامه ریزی های عسگراولادی و ناطق نوری نبود، حالا آبادگرانی هم وجود نداشت.» وی با بیان اینکه «هاشمی خار چشم دشمنان است»، گفت: «منافقین جسم هاشمی را ترور کرده اند و امروز عده ای شخصیت او را هدف قرار داده اند. هاشمی در انتخابات نهمین دوره ریاست جمهوری به ویژه مرحله دوم حقیقتاً مظلوم واقع شد و حمایت من از هاشمی به معنای حمایت از کارگزاران نیست بلکه یک وظیفه شرعی و تکلیف است.»

اظهارات تازه غرویان درباره ولایت فقیه و جمهوریت

ایسنا: «محسن غرویان» عضو هیات علمی پژوهشکده امام خمینی طی سخنانی در دانشکده حقوق دانشکده آزاد مشهد گفت: «منظور از مردمسالاری دینی، دین سالاری مردمی است. این بدان معنا است که دین اصل است و مردم باید به دنبال آن باشند. مقام معظم رهبری بدین منظور پسوند دینی را به مردمسالاری افزودند که جمهوری بدان معنا که در غرب رایج است از آن برداشت نشود.» وی درباره خبرگان نیز گفت: «اعضای خبرگان رهبری، کارشناسانی هستند که با تحقیق و تفحص فرد اصلح را برای رهبری کشف می کنند.» وی خاطرنشان کرد: «مشروعیت رهبری درخور ایشان وجود دارد و خبرگان به عنوان نمایندگان مردم، مقبولیت آن را تامین می کنند.» وی درباره «رای اکثریت» تصریح کرد: «رای اکثریت ملاک و میزان حق نیست ولی باید تلاش کرد اکثریت همراه حق شود.»

محتشمی پور: با مصباح مناظره می کنم

آفتاب: به دنبال دعوت «محسن غرویان» از شاگردان مصباح یزدی از «علی اکبر محتشمی پور» برای مناظره بر سر مفاهیمی مانند «مبانی ولایت فقیه، جمهوریت و اسلامیت و مقبولیت و مشروعیت نظام» در اندیشه های امام محتشمی پور اعلام کرد: «مناظره با شاگردان مصباح یزدی حاصلی دربر ندارد ولی بنده آمادگی مناظره با شخص مصباح یزدی در این زمینه ها را دارا هستم.»

اظهارات کروبی درباره انتخابات خبرگان

شرق: «مهدی کروبی» دبیرکل حزب اعتمادملی در جلسه یکشنبه شب دفتر سیاسی این حزب اهمیت حضور در انتخابات خبرگان را یادآور شد و افزود: «خواست ما بر طبق آنچه که قانون اساسی می گوید آن است که مانند مجلس اول خبرگان، خبرگان تنها به روحانیت اطلاق نشود و بسیاری از شخصیت های دانشگاهی هم بتوانند در آن حضور یابند. اما حال که تنها روحانیون در صورت داشتن شرایط اجتهاد می توانند در انتخابات خبرگان حضور داشته باشند، سخن ما این است که صلاحیت مجتهدان را باید حوزه های علمیه تائید کنند.»

تجمع در دانشگاه علوم پزشکی ایران

ایسنا: تعدادی از دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی ایران دیروز با تجمع مقابل دفتر ریاست دانشگاه به صادر نشدن اجازه برگزاری انتخابات انجمن اسلامی دانشجویان اعتراض کردند. دانشجویان حاضر در تجمع خواستار برگزاری انتخابات شدند. دکتر فتحی- رئیس دانشگاه علوم پزشکی ایران- در این تجمع به دانشجویان گفت: «مطمئن باشید با درخواست شما مخالفت نخواهد شد. حق دانشجو است که از دموکراسی و آزادی صحبت کند.» یکی از اعضای شورای مرکزی انجمن به رئیس دانشگاه گفت: «به ما می گویند اصول اسلامی را رعایت نمی کنیم و برنامه هایمان در چارچوب نظام نیست؛ در صورتی که اجازه برگزاری هیچ برنامه ای از سوی دانشگاه به ما داده نمی شود.»

اعتراض به بازداشت یک دانشجو

شرق: تعدادی از اعضای انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه امیرکبیر دیروز با تجمع در این دانشگاه به بازداشت «یاشار قاجار» دبیر این انجمن اعتراض کردند. این دانشجویان خواستار مشخص شدن نهاد مسئول این بازداشت و اتهامات وارده به قاجار شدند.

تکذیب یک خبر

شرق: «محسن غرویان» با ارسال نمابری به روزنامه اعلام کرد: «خبری که در صفحه ۶ روزنامه شرق به تاریخ دوشنبه ۸ خرداد۸۵ در مورد مناظره اینجانب و احمد زیدآبادی درج کرده اید، کذب محض است و هیچ هماهنگی ای در این زمینه با اینجانب صورت نگرفته است.»

بین نمایندگان بسیج و انجمن اسلامی انجام شد

مناظره در دانشگاه امیرکبیر

عکس: ایسنا

گروه سیاسی: به دنبال حوادث اخیر دانشگاه امیرکبیر دیروز مناظره ای در این دانشگاه بین نمایندگان انجمن اسلامی و بسیج دانشجویی برگزار شد. طبق گزارش ایسنا در ابتدای این مناظره، دانشجویان با تجمع در مقابل آمفی تئاتر مرکز دانشگاه خواستار استفاده از فضای آمفی تئاتر برای مناظره خود بودند که با مخالفت انتظامات دانشگاه روبه رو شدند؛ سپس در مقابل آمفی تئاتر به بحث و گفت وگو پرداختند. پس از دقایقی بحث و گفت وگو میان دانشجویان، قرارشد ادامه نشست در مقابل دانشکده نساجی دانشگاه انجام شود.

در مقابل دانشکده نساجی، «محسن آزاد» به نمایندگی از بسیج دانشجویی و «مهدی مشایخی» به نمایندگی از انجمن اسلامی مناظره ای ترتیب دادند. محسن آزاد در این مناظره گفت: «ما در دانشگاه به دنبال بی قانونی و هرج و مرج نیستیم. تشکیل این مناظره به دنبال بحث در پی مسائل بنیادی هر دوطرف است. اگر قرار است هنجارهای یک مجموعه را نپذیریم دچار معضل خواهیم شد. صحبت ما این است که انجمن به صورت مکتوب اعلام کند که چه هنجارهایی را قبول دارد. من بحث مکتوبی در مورد مباحث اعتقادی بنیادین پذیرفته شده از سوی انجمن ندیده ام. بسیج تحت نظر سپاه است و تکلیفش مشخص است. البته مسئولانش با توجه به رای اعضا مشخص می شوند. من هم اکنون عضویت در بسیج و هیچ کانون دیگری ندارم اما هدفم این است که بگویم در این دانشگاه تعدادی هستند که می گویند انجمن باید مواضعش را اعلام کند، اگرنه ما انجمن دیگری تشکیل می دهیم و اعلام می کنیم که آمادگی تشکیل انجمن دیگری را داریم. انجمن باید هویت خود را مشخص کند. یا اعلام کند که مثلاً ما می ترسیم بگوییم اپوزیسیون نظام هستیم. ما اپوزیسیون را به رسمیت می شناسیم و به آزادی اعتقاد داریم. تیم برگزاری انتخابات و کاندیداها بسیار نزدیک به هم هستند. بیم این می رود که هویت انجمن رفته رفته عوض شود. تابلوی خود را مشخص کنید، گفتمان خود را تعیین کنید و صریحاً بگویید که اعتقادات تان چیست. انجمن باید مانیفست خود را اعلام کند.» مشایخی پاسخ داد: «هویت انجمن مشخص است. اعضای انجمن هویت این تشکل را می سازند. محدودیتی برای عضویت در انجمن نیست. همه شما می توانید عضو شوید و فعالیت کنید. حتماً بیانیه ما را خوانده اید. ما جمعی از اعضای آزادیخواه انجمن هستیم. از زمانی که سحابی، طالقانی و بازرگان انجمن اسلامی را ایجاد کردند برای آزادیخواهی تلاش کردند. بیانیه های ما مشخص است که ما آزادیخواهیم. ما روی اینها بحث داریم و منادی آزادیخواهی در دانشگاه ها هستیم. شما می فرمایید انجمن تغییر کرده ما از این تغییر دفاع می کنیم این نشان می دهد که انجمن دانشجویی است و مناسب با تغییرات تغییر می کند. نمی توانید انتظار داشته باشید که انجمن، انجمن دهه هفتاد باشد. سال به سال مواضع انجمن و آرمان هایش تغییر می کند. زمانی آرمانخواهی و زمانی حقوق بشر آرمانش است. متناسب با اکثریت دانشگاه ها. شما بیایید سال دیگر با شعار دفاع از ولایت و جمهوری اسلامی کاندیدا شوید. رای عمومی دانشگاه، اعضا را تعیین می کند. شما اساسنامه را نخوانده اید. عضو اصلی کسی است که عضو می شود، شش ماه فعالیت می کند، سپس دبیر او را به عنوان عضو تایید می کند. دبیر باید صلاحیت افراد را تایید کند والا غیرقانونی است.»

در ادامه آزاد گفت: شما مثلاً بیایید بگویید انجمن اسلامی با قرائت لائیک از دین. اگر پسوند اسلامی داریم باید همه کارهایمان و رفتارهایمان اسلامی باشد و نتیجه کلی اش سرآمدی اسلام باشد.» مشایخی گفت: «نمی دانیم چگونه افراد به خود جرات می دهند که برداشت خود از دین را برداشت درستی اعلام کنند. چطور نظر می دهید که شما دین ندارید و یا برداشتتان اشتباه است؟ دکتر سروش یک روشنفکر دینی است و می گوید که اسلام با سکولاریسم تناقضی ندارد. آقای مصباح هم حرف هایی مطرح می کند. برعهده جامعه است که تصمیم بگیرد به سمت کدام روشنفکر برود.» آزاد ادامه داد: «ما می گوییم شما هم مرامنامه بنویسید. ما دلمان می خواهد از موضع فردی که دنبال احیای انجمن است و معتقد است که انجمن می تواند در فضای کشور موثر باشد انجمن تشکیل دهیم، چرا در انجمن اسلامی گفتمانی که نگاه پررنگ به مهدویت داشته باشد نیست؟ چرا عده ای که اعتقاد دارند می شود حکومت دینی ایجاد کرد در انجمن نیستند؟ اگر روزی چیزی نباشد که به آن انتقاد کنید از هم می پاشید.»

در ادامه مشایخی گفت: «چه کسی گفته این افراد با این قرائت ها در این انجمن نیستند. مگر شما دبیر تشکیلات هستید؟ مرجع تشخیص طیف های انجمن شما نیستید. ما انتخابات برگزار می کنیم. هر کس رای آورد فعالیت کند، شما به این پاسخ بگویید که چرا بسیج انتخابات برگزار نمی کند؟ شما چرا خودتان را در معرض رای دانشجویان نمی گذارید؟ اگر این گونه است که با امضا بشود تصمیم گیری کرد ما هم امضا جمع کنیم.» تعدادی از دانشجویان تشویق کردند. وی ادامه داد: شما هم امضا جمع کنید که انجمن دست چه کسی باشد. هفتصد امضا جمع کرده اید، دانشگاه هشت هزار دانشجو دارد.

در میان مه

سرنوشت حضور زنان در ورزشگاه ها

شادی صدر

فردا بازی ایران- بوسنی، اولین بازی تیم ملی فوتبال ایران در خانه پس از صدور دستور رئیس جمهور احمدی نژاد مبنی بر آزادسازی ورود زنان به ورزشگاه ها به عنوان تماشاچی و اعتراضات مراجع و شخصیت های سیاسی و اعلام پس گرفته شدن آن توسط سخنگوی دولت است. لاجرم این بحث ظاهراً از دستور کار خارج شده بار دیگر در عرصه عمومی مطرح خواهد شد. در باب علت های احتمالی یا حتمی صدور این دستور بسیار نوشته اند و گفته اند و احتمالاً خواهند نوشت و خواهند گفت. هرچند هنوز هم برای ارائه یک تحلیل سیاسی درست از قضیه بررسی این علت ها لازم است اما این نوشتار، از زاویه دیگری مسئله را مورد بررسی قرار می دهد. درست تا روز صدور دستور احمدی نژاد، فضای میان جنبش زنان و دولت جدید، فضای سیاه و سفید و البته شفاف و روشنی بود. رئیس جمهوری که مواضعش را در مورد زنان، هیچگاه اعلام نکرد، نمی توانست فردی قابل اعتنا برای جنبش زنان باشد که به عنوان یک جنبش مستقل اجتماعی در سال های اخیر خواسته های رادیکالی را مطرح کرده بود. اما صدور دستور آزادسازی ورود زنان به استادیوم های فوتبال، جنبش زنان را به لحاظ سیاسی از یک موقعیت سیاه و سفید و روشن وارد یک موقعیت خاکستری اما مه آلود کرد. به گونه ای که از یک طرف ادامه طرح مطالباتی مثل آزادسازی فضاهای عمومی برای زنان، رفع جداسازی جنسیتی و زنانه- مردانه کردن فضاهای عمومی و از جمله ورزشگاه ها، شائبه هم موضع شدن با احمدی نژاد را در ذهن تقویت می کرد و از طرف دیگر اصل مطالبات همچنان بر جای خود بود و تاریخ و پیشینه ای، هر چند اندک، اما موجود از تلاش های انفرادی و جمعی زنان برای اعتراض مدنی به این تبعیض را با خود داشت. این وضعیت سئوالات متعدد و مهمی را پیش روی جنبش زنان قرار داد. نخستین سئوال و نه آخرین سئوال این بود که در فرض مفروضی که حاکمیت نشانه هایی بروز دهد مبنی بر اینکه در جهت برآورده کردن نه خواسته کوچکی از هزاران مطالبه بزرگ جنبش زنان (آنچنان که رفتن زنان به عنوان تماشاچی به استادیوم های فوتبال بود) گام بر می دارد، استراتژی جنبش چه خواهد بود؟ آیا صرف اینکه این دولت با معیارهای ما غیردموکرات است مطالبات ما را برآورده کرده کافی است که نه تنها آن اقدام را که حتی مطالبات خود را نفی کنیم؟

سئوال دیگری که پس از سئوال اول به طرزی محتوم به آن می رسیم این است که بخش عمده ای از مطالبات مطروحه توسط جنبش زنان (و نه البته مطالبات زن ایرانی به طور کلی) که در شعارها و مباحث مطروحه دیده می شود، مطالبات حقوقی است. در واقع اصلی ترین تبعیضی که فعالان جنبش زنان از سال ها پیش به این طرف روی آن تمرکز داشته اند، نابرابری های موجود در قوانین مربوط به زنان است. هر دانش آموز دبیرستانی نیز می داند که قانون و قانونگذاری موضوعی است اساساً مربوط به حکومت و حتی در دموکرات ترین حکومت های فعلی جهان (به استثنای سوئیس)، این پارلمان است که قانون وضع می کند و نه اکثریت تمامی شهروندان. در واقع اعمال دموکراسی غیرمستقیم با وجود تمامی معایب آشکار و پنهانش، تنها شیوه عملی پذیرفته شده و مورد اجماع جهانی برای وضع قانون است. در چنین شرایطی فرض کنیم دولت احمدی نژاد به هر دلیلی بخواهد قانونی را که سال ها برایش کار شده است، مثل حق طلاق برای زنان، در قالب دادن لایحه ای به مجلس تغییر دهد. استراتژی جنبش زنان پس از اعلام تقدیم این لایحه به مجلس فی الـمثل توسط رئیس دفتر امور زنان و خانواده چه خواهد بود؟ در واقع باید به این سئوال جواب داد که آیا جایی که دولت به هر دلیل تسلیم خواسته های یک جنبش اجتماعی در زمینه قانونگذاری یا تغییر یک بخشنامه یا دستورالعمل یا حتی رویه می شود آیا باید از آنجا به بعد را به دولت و دولتیان وانهاد تا قضیه را در معادلات بین خود جلو برند یا باید خواسته را تا جایی که کاملاً محقق شود با استفاده از تمامی ابزارهای موجود و مشروع پیگیری کرد؟ سئوال دیگری که این قضیه به ذهن متبادر می کند این است که آیا عقیده سیاسی یا وابستگی حزبی و سازمانی شخصی هر یک از فعالان جنبش زنان و نسبت هر یک از آنها با حاکمیت، تا چه حد می تواند و باید در ارتباط ما با همان منبع قدرت از حیث مطالبات زنان تاثیر بگذارد؟ اگر با در دست داشتن سئوالات پیش گفته نگاه کلی به اظهارنظرها، مقالات، مصاحبه ها و... فعالان جنبش زنان پس از صدور دستور احمدی نژاد داشته باشیم در خواهیم یافت در موضوع مورد بحث به طور مشخص سه طرز تفکر و متعاقب آن سه نوع واکنش و پس از آن احتمالاً سه نوع استراتژی وجود داشته است.

■ بی عملی

اولین و رایج ترین طرز تفکر این است که با انگیزه خوانی احمدی نژاد و مفروض گرفتن این فرض که او هیچگونه حسن نیتی در صدور این دستور نداشته و صرفاً به دلیل شرایط بین المللی یا کسب محبوبیت داخلی و راضی کردن قشری از زنان چنین کاری کرده است.

از دیگر سو، این گروه چنین طرح می کردند که خواست ورود به مسابقات فوتبال خواست کم اهمیت و بدون اولویتی است و هیچگاه به طور وسیع از سوی جامعه زنان مطرح نبوده و اعتراض های پراکنده و کم شماری که انجام شده نشان دهنده مطالبه و فشار اجتماعی قوی پشت سر این خواست نیست و نمی توان گفت دستور احمدی نژاد در واقع تسلیم شدن او به یک خواست اجتماعی است.

بنابراین بهترین موضع، سکوت و انجام ندادن هیچ عملی است. در این بی عملی و انفعال، طیف های اصلاح طلب جنبش زنان با طیف های رادیکال و همین طور فمینیست های پست مدرن هم موضع بوده اند. این هماهنگی در موضع، به رغم تفاوت های نجومی این گروه ها به خوبی نشان می دهد که منبع تغذیه این تحلیل کاملاً ریشه در نحوه نگاه سیاسی این گروه ها دارد.

به این ترتیب، گروه های رادیکال که اساساً موضعی اپوزیسیون دارند، با گروه های اصلاح طلب که نسبت به احمدی نژاد موضعی اساساً اپوزیسیونی دارند و نیز پست فمینیست ها که به دلیل نحوه نگرششان به مسائل و اعتقاد به نسبیت فرهنگی، به لحاظ سیاسی بسیار به سنتی ها نزدیک می شوند، در این داستان هم داستان شدند. به این ترتیب، زنان اصلاح طلب که همواره در تمام ۸ سال دوره خاتمی از روش های اصلاحی، لابی گری، مذاکره با علما و... دفاع می کردند در کنار فمینیست های رادیکال که همواره با نفی همه گونه لابی گری و برخورد با آن از روش های اعتراضی دفاع می کردند، با پست فمینیست ها که با نقد هر دو این گروه ها و دفاع از وضع موجود و اولویت دادن به کار فرهنگی و تئوریک به عنوان مقدمه تغییر اجتماعی و تئوری را در مقابل عمل قرار دادن همواره به نوعی انفعال می رسیدند، به یک استراتژی مشترک رسیدند که می توانیم نام آن را بی عملی بگذاریم.

■ تعامل

گروه دوم کسانی بودند که می توانیم بگوییم موضعی تشویقی، تاییدی یا حمایتی داشتند. با رادیکال شدن هرچه بیشتر فضای جنبش زنان پس از انتخاب احمدی نژاد به عنوان رئیس جمهور، کمتر طیفی را میان طیف های مستقل جنبش می توان شناخت که چنین موضعی داشته باشد اما اگر در یک معنای وسیع تر، جنبش زنان را شامل فعالان حوزه زنان بدانیم، در میان آنها و نیز در میان همه کسانی که مخالفت ارتدوکس با دولت احمدی نژاد نداشتند افراد زیادی دیده می شدند که اعتقاد داشتند انگیزه احمدی نژاد هر چه بوده، چندان مهم نیست. این موضوع مهم است که چنین مسئله ای مطرح شده و تا بالاترین سطوح مقامات حکومتی رفته است و باید از این فرصت استفاده کرد برای اینکه بالاخره راه ورود زنان به ورزشگاه ها باز شود. گروهی از اتخاذ روش های تعاملی مثل مذاکره با دولت و لابی (چانه زنی) با علما دفاع می کند که در این موضع با برخی از نزدیکان یا مشاوران رئیس جمهور همسو هستند.

■ مرزبندی فعال

گروه سوم ضمن اینکه در تحلیل های خود بر این نکته صحه می گذارند که در نیت احمدی نژاد برای صدور چنین دستوری، با توجه به شناختی که از او وجود دارد، تردید فراوان هست اما نباید نقش حداقل بخشی از جنبش زنان، جامعه مدنی، روزنامه نگاران و حتی زنان عادی و معمولی را در طرح مکرر این خواست، تبدیل آن به یک مسئله اجتماعی و ایجاد فشار اجتماعی متعاقب آن نادیده گرفت. این گروه ضمن اینکه خواست ورود آزادانه زنان به فضاهای ورزشی را اندکی از بی شمار مطالبات زنان می دانند، با ارزشگذاری آن مخالف هستند. در واقع این یک قاعده کلی است که هر خواست اجتماعی که می شود، از سوی طرح کنندگان آن اهمیت زیادی دارد و مادامی که می تواند هوادارانی بیابد، نمی تواند کوچک، بی اهمیت و حقیر خوانده شود. کوچک و بی اهمیت و در اولویت نبودن خواندن این خواست درست به برخورد مردان اصلاح طلب با فعالان جنبش زنان در دوران خاتمی می ماند. آنها نیز این مسئله را مطرح می کردند که به طور کلی در برابر خواست و نیاز دموکراسی، مطالبات زنان کوچک، بی اهمیت و بی اولویت است. به نظر می رسد این خواست برای حاملان اصلی آن یعنی زنان جوان و طیفی از جنبش زنان که کمتر ایدئولوژیک هستند، از زاویه دید حقوق بشری و حقوق شهروندی به قضایا می نگرند و همین طور بخشی از روزنامه نگاران زن، کوچک، کم اهمیت و بدون اولویت نباشد. هیاهوی بسیاری نیز که بر سر این داستان به راه افتاد و مقاومت گسترده بدنه سنتی جامعه در مقابل آن کاملاً نشان می دهد که مسئله ورود زنان به ورزشگاه ها از این زاویه که به نماد یک چالش اصلی با موضوع جداسازی جنسیتی تبدیل شده بسیار مهم و با اولویت بالا است. این گروه با یادآوری مداوم این نکته که موضوع مورد بحث ابتدا از سوی زنان مطرح شده بوده و هم داستانی احمدی نژاد با این بحث نمی تواند اصل قضیه را کم رنگ کند، ضمن حفظ مرزهای استقلال خود از دولت نه تنها مطالبات خود را در این زمینه پیگیری می کنند بلکه همان گونه که با طرح فتاوای علما در مورد مسئله استادیوم، به طور خود به خودی دامنه بحث به حرمت اختلاط نامحرم و حرمت نگاه زن به بدن مرد بیگانه کشیده شد، آنها نیز دامنه و حوزه مطالبات خود را به لحاظ موضوعی، جغرافیایی و زمانی گسترش داده اند. به این ترتیب، این گروه فکر می کنند می توانند با اتخاذ دو استراتژی مشخص ضمن اینکه به ورطه انفعال نمی افتند، اعتراض فعال خود را با حفظ مرزبندی و پرهیز از مخدوش شدن استقلال جنبش زنان ادامه دهند. اولین استراتژی، استفاده از روش های اعتراضی به جای روش های تعاملی در مورد این موضع خاص است و دومین استراتژی، گسترده کردن دامنه اعتراض از موضوع خاص منع ورود زنان به عنوان تماشاچی به بازی های ملی به نقض حقوق شهروندی زنان با اعمال سیاست های جداسازی جنسیتی و از محدوده جغرافیایی ایران و به طور خاص استادیوم آزادی به عرصه بین المللی به خصوص در طول مسابقات جام جهانی است.

...

وارد شدن در عرصه یک جنبش اجتماعی مانند ورود به فعالیتی است که هر لحظه شرایط حاکم بر آن و حتی قوانین آن تغییر می کند و تو باید همه تن گوش و چشم مراقب باشی تا برای هماوردی در مقابل رقیب، بتوانی هر لحظه روشت را و حتی ذهنیت را تغییر دهی، بی آنکه اصولت و آرمانت را فراموش کنی یا در جهت خلاف آن گام برداری. جنبش اجتماعی ای موفق خواهد بود که بتواند در شرایط پیچیده واکنش های مناسب نشان دهد، برای همه سئوال های مرتبط با جنبش پاسخ داشته باشد و از تصمیم گیری های سخت نهراسد. از یاد نبریم که همیشه آسان ترین راه، بهترین راه نیست.

خبرها

جدایی فارس و ترک ممکن نیست

ایسنا: «تقی رحمانی» فعال ملی- مذهبی در نشست «جنبش مشروطه پس از یک قرن» در دانشگاه فردوسی مشهد با اشاره به حوادث اخیر تبریز و ارومیه گفت: «هیچ کس از این توهین ها دلشاد نمی شود. با نگرش به شناختی که از کادر روزنامه ایران دارم می دانم مسئول همین سرویس روزنامه که مسئول انتشار کاریکاتور بوده، خودش ترک است و بی گمان در این کار عمدی نبوده است.» رحمانی با اشاره به اینکه «بسیاری از پایه های نظام خود ترک زبان هستند»، افزود: «در ایران ترک و فارس به شدت با هم ممزوج شده اند و جدا کردن این دو از هم امکان پذیر نیست.»

منزوی کردن کشور خط امام نیست

آفتاب: محسن موسوی تبریزی عضو مجلس خبرگان رهبری درباره ویژگی های خط امام گفت: «به انزوا کشیدن کشور و فراموش کردن مسائل اساسی مملکت و اهداف انقلاب، از اصول خط امام نیست. برخورد امام با دولت، مجلس و شورای نگهبان نشانه ای واضح از خط واقعی امام است و بهتر است اکنون نسبت خود را با خط امام مشخص کنیم زیرا این اصول خدشه ناپذیرند.»

مواضع نهضت آزادی درباره دانشگاه ها و شوراها

ایلنا: «ابراهیم یزدی» دبیر کل نهضت آزادی با بیان اینکه بعد از انتصاب وزیر جدید علوم، فرآیند انتخاب روسای دانشگاه ها از سوی هیات های علمی دانشگاه ها متوقف شده و همزمان شاهد بازنشسته کردن اساتید و فشار بر فعالیت های دانشجویی هستیم گفت: «در برخی دانشگاه ها مثل دانشگاه امیرکبیر از برگزاری انتخابات انجمن های اسلامی ممانعت به عمل آمده است.» وی همچنین با اشاره به لایحه دولت درباره شوراها تصریح کرد: «شوراها تازه تاسیس شده اند بنابراین نیاز به تجربه اندوزی دارند. لایحه دولت به گونه ای است که عملاً شوراها را منتفی می داند.»

بادامچیان: مشارکت حرف آمریکا را می زند

ایسنا: «اسدالله بادامچیان» قائم مقام موتلفه که در جلسه هفتگی جامعه انجمن های اسلامی اصناف و بازار سخن می گفت، با اشاره به نامه های دو سال قبل دبیر کل جبهه مشارکت به حبیب الله عسگراولادی ادامه داد: «اینکه حزب مشارکت در این نامه خواستار جدایی نهاد دین از حکومت می شود، همان حرف آمریکاست و ملت و دانشجویان ما باید هوشیار باشند.»

زن در متون مقدس

شرق: جلسه سوم از سلسله جلسات کلاس «زن در متون مقدس» فردا چهارشنبه توسط رضا علیجانی در کتابخانه حسینیه ارشاد از ساعت ۱۷/۳۰ الی ۱۹/۳۰ پی گرفته خواهد شد. با توجه به اینکه هدف بحث یکی «نقد نگاه روشنفکری مذهبی به متون و فراروی از آن» و دیگری «ایجاد یک منطق و منطقه مشترک در مورد متون مقدس بین روشنفکری مذهبی و روشنفکری لائیک» است که می تواند به بهبود فضای دوقطبی امروز جامعه و به ویژه روشنفکران کمک کند، در جلسه گذشته چهار چالش عمده بین متون مقدس و دنیای جدید و شش گونه برخوردی که با این چالش ها شده است مورد بررسی و بازشناسی قرار گرفت. ادامه بحث درباره توضیح رویکرد تاریخی- الهامی (یا پارادایمی- الهامی) به متون مقدس و بحث درباره معیار تفکیک مفاهیم تاریخی و فراتاریخی و تصویری که در نهایت این رویکرد از مذهب می دهد و شروع بحث زن در متون مقدس از ادیان هندی به جلسه پیش رو موکول شد.

نامه ای به عمیدزنجانی

گروه سیاسی: وحید عابدینی و حسین دباغ دو عضو شورای مرکزی انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه تهران که از این تشکل اخراج شده بودند، در نامه ای به عباسعلی عمیدزنجانی نسبت به عدم امکان ورود و حضور بخشی از دانشجویان دانشگاه تهران که دموکراسی خواه نامیده می شوند در انجمن اسلامی این دانشگاه اعتراض کردند. در این نامه با اشاره به انتخابات پیشین شورای مرکزی این دانشگاه در اردیبهشت ۱۳۸۴ اعلام کرده اند که در آن انتخابات از آنجا که دو طیف سنتی و دموکراسی خواه در اکثریت نبودند توافق نامه ای را میان خود به امضا رساندند که مطابق آن پنج عضو از طیف سنتی و چهار عضو از طیف دموکراسی خواه وارد شورای مرکزی انجمن دانشگاه شوند. نویسندگان این نامه با اشاره به تحولات انجمن پس از انتخابات اخیر ریاست جمهوری مدعی شده اند که اعضای سنتی شورای مرکزی جریان مقابل را از شورای مرکزی و انجمن دانشکده های دانشگاه تهران حذف کردند. گفتنی است که در جریان مذاکرات دانشجویان دموکراسی خواه با مدیریت دانشگاه تهران آیت الله عمیدزنجانی آنها وعده داده اند که در صورت آرام شدن فضای این دانشگاه به خواسته های این دانشجویان سیاسی رسیدگی شود. لازم به ذکر است که انتخابات شورای مرکزی دانشگاه تهران نیز هفته گذشته بدون حضور فراکسیون دموکراسی خواه در شهر مشهد برگزار شد.

در آستانه هفدهمین سالگرد رحلت امام خمینی(س)، نشریه چره منتشر کرده است
مجموعه ۶ جلدی
پا به پای آفتاب
گفته ها و ناگفته ها از زندگی امام خمینی
گردآوری و تدوین: امیررضا ستوده
۰۹۱۲۱۲۰۴۵۷۹
۶۶۴۱۰۰۴۱
۸۸۸۹۱۹۹۵
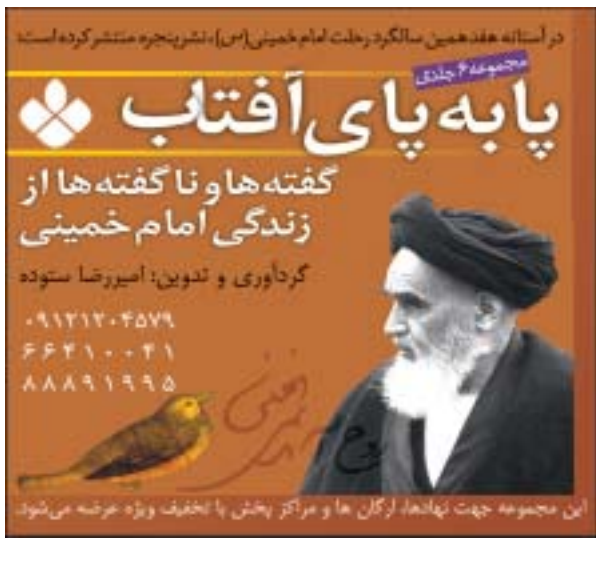
این مجموعه جهت نهادها، ارگان ها و مراکز پخش با تخفیف ویژه عرضه می شود.

قابلیت های دستگاه مبدل موبایل
Dual Band GSM Flxed Cellular Unit
Model:TCU 200 PLUS
- امکان آنتن دهی عالی در نقاط کور.
- قابل استفاده در مناطقی که شبکه تلفن ثابت راه اندازی نشده است.
- قابل تبدیل به تلفن ثابت بدون سیم.
- بر خلاف تلفن های همراه موجود هیچ گونه پارازیت و امواج مضری ندارد.
- به سادگی می توان آن را نصب نمود.
- با نازلترین قیمت در دسترس عموم می باشد.
- روش استفاده آسان مانند تلفن های ثابت.
- امکان برقراری تماس های طولانی مدت بدون قطع شدن تماس.
تلفن های تماس: ۸۸۹۷۸۰۱۰-۸۸۹۷۸۰۰۹-۸۸۹۷۴۲۸۱

عرف ایران
آگهی مناقصه عمومی شماره ۱-۸۵
شرکت علائم راهنمایی و فنی ایران (عرف ایران) در نظر دارد اقلام مورد نیاز خود را به شرح ذیل از طریق مناقصه عمومی خریداری نماید.
۱- لوله و پروفیل در ابعاد مختلف. ورق گالوانیزه. زوار آلومینیوم و ریل آلومینیوم
۲- فریم قالبی در ابعاد مختلف
۳- شبرنگ و رول رنگ از نوع 3M و کیوالایت
لذا اشخاص حقیقی و حقوقی می توانند در ساعات اداری به استثنا ایام تعطیل حداکثر ده روز پس از انتشار آگهی به امور اداری واقع در خیابان شریعتی، نرسیده به خیابان معلم، نبش کوچه گلتاه، شماره ۵ مراجعه و اسناد مناقصه را دریافت نمایند.
بدیهی است شرکت در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادات مختار بوده و هزینه درج آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.
شرکت علائم راهنمایی و فنی ایران

مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد الغدیر
ارائه دهنده خدمات آموزشی فنی و حرفه ای (دوره های کامپیوتر، حسابداری و ...)، توان بخشی و مشاوره ای صد در صد رایگان ویژه معلولین جسمی حرکتی جهت ترم تابستان کار آموز می پذیرد.
آدرس شعبه جنوب غربی: تهران، یافت آباد، میدان الغدیر، ضلع شمالی پارک شهدای یافت آباد، شماره ۱۳۶، تلفن: ۵-۶۶۳۰۵۳۵۲
شماره حساب کمک های مردمی: جاری ۱۴۳۰ بانک صادرات شعبه خلیج کد ۴۲۷۹ به نام مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد
www.south-raad.org